

דיני ממונות פרק שלישי סנהדרין כו

מוגש מאת 'הקו החרדי'

- כו** ר"ש: בתחילה היו קוראין אותן אוספי שביעית.
- א. ר"י ה"ק: בתחילה היו אומרים אוספי שביעית כשרין, סוחרין פסולין. משרבו ממציאאי מעות לעניים, לאסוף עבורם חזרו לפסול את כולם הקשו בני רחבה: א"כ משרבו התגרין מיבעי ולא האנסים.
- ב. אלא: בתחילה היו אומרים אחד זה ואחד זה פסולין, משרבו האנסין, והיינו ארנונא. בהכרח ר"י: צאו וזרעו בשביעית, משום ארנונא. חזרו לומר: אוספין - כשרין, סוחרין - פסולין.
- רחב"ו ורשב"יה הלכו לעבר שנה בעסיא. מצאם ר"ל ונטפל אליהם לראות איך ינהגו 'א' שחורש אמר להן: כהן וחורש? אמרו לו: יכול לומר: שכיר אני בתוכו. תחילה ראו שוב ראו 'לא' קוצין בכרמו אמר להן: כהן וזמר? אמר לו: יכול לומר לעקל בית הכרד אני צריך. אמר להם: הלב יודע אם לעקל אם לעקלקלות.
- וא"א שבתחילה ראו את החורש דא"ג גם ע"ז יגידו שהוא שכיר בהכרח שבתחילה ראו את הזומר. ושאי כהן משום שחשודים על השביעית דתניא סאה תרומה שנפלה למאה סאה שביעית תעלה, פחות מיכן ירקבו. והטעם שירקבו ולא ימכרו לכהן בדמי תמורה חוץ מדמי אותה סאה בעולא: דזאת אומרת נחשדו כהנים אשביעית.
- אמרו: ר"ל מטרידנו. וכשבאו לעלייה סילקו הסולם שר"ל לא יעלה אחרים בני אדם החשודין על השביעית, כשרין לעבר שנה? ר"ל לר"י: לא גרע מכל שלושה רועי בקר. ורבנן סומכים על החשבון. ארי"ו: לא דמי, שם - שוב נמנו רבנן ועיברו אותה שנה, כאן קשר רשעים הוא, ואינו מן המנין.
- רבי יוחנן: דא עקא. וכשבאו לר"י שאלוהו שר"ל קראם רועי בקר ולא השיבו? - אמר להו: מה יכלתי להשיבו?

קשר רשעים?

שבנא היה דורש בי"ג ריבואות בנ"א, וחזקיה המלך בי"א ריבואות וכשבא סנחריב וצר על ירושלים, שיגר שבנא פתק בחץ 'שבנא וסיעתו - השלימו, חזקיה וסיעתו לא השלימו'. דכי הנה ה'רשעים ידרבון קשת כוננו חצם על יתר. ופחד חזקיה שמא ח"ו כביכול תיטה דעת הקב"ה אחר הרוב ואם הם נמסרים גם הוא צריך לימסר, אמר לו הנביא: לא תאמרין קשר לכל אשר יאמר העם הנה קשר. דהיינו קשר רשעים אינו מן המנין. לחצב לו קבר בקברי בית דוד, בא נביא וא"ל: מה לך פה וגו הנה ה' מטלטלך טלטלה גבר. רב: טלטול דגבר קשה מאשה ריב"ח ועטף עטה - מלמד שפרחה בו צרעת. ושם ועל שפם יעטה. צנוף יצנפך צנפה כדור אל ארץ רחבת ידים וגו'.

- תנא: הוא ביקש קלון בית אדניו - לפיכך נהפך כבודו לקלון. וכשבא לצאת מהעיר סגר גבריא'ל השער מפני סיעתו אמרו לו: היכן משרתיך? א"ל חזרו בהם אמרו לו א"כ מגנחך אתה בנו נקבוהו בעקביו, ותלאוהו בזנבי סוסייהם, ומגררין אותו על הקוצים ועל הברקנין.
- ארי"א: שבנא בעל הנאה היה, - בא אל הסכן הנה, ושם ותהי לו סכנת.

- כו:** ר"י ור"ע: כי השתות יהרסון צדיק מה פעל? א. חד אמר: אילו חזקיה וסיעתו נהרסים, צדיק מה פעל? ב. וחד אמר: אילו בית המקדש יהרס, צדיק מה פעל? ג. ועולא: אילו מחשבותיו של אותו רשע אינן נהרסות, צדיק מה פעל? למ"ד: מחשבותיו של אותו רשע - היינו דכי השתות יהרסון. ולמ"ד: גם ביהמ"ק - אבן השתייה היתה שם מימות נביאים הראשונים ולמ"ד: חזקיה וסיעתו, צדיקי איקרו שתות - מצקי ארץ וישת עליהם תבל.
- ג. הפלא עצה הנדיל תושיה. - למה נקרא שמה תושיה ר"ח א. מפני שהיא מתשת כחו של אדם. ב. שניתנה בחשאי מפני השטן. ג. דברים של תוהו, שהעולם משותת עליהם.
- עולא: מחשבה מועלת אפילו לדברי תורה, דמפר מחשבות ערומים ולא תעשנה ידיהם תשיה אם עוסקין לשמה - אינה מועלת, דרבות מחשבות בלב - איש ועצת ה' היא תקום עצה שיש בה דבר ה' - היא תקום לעולם.

אמר רבי יהודה אימת.

ר"א מר' אלעזר: הלכה כרבי יהודה, וכולן צריכין הכרזה בבית דין.